

undertiden synes at kunne bestemmes kortere. Med Hensyn hertil troer Udvalget, at det vilde være det Retteste, om det overlodes til Formanden paa samme Maade, som det i Udkastet er bestemt for det Tilfælde, at Sagsøgtes Opholdssted er udenfor Monarchiets Hovedlande, ved en Kjendelse at fastsætte Varslet ogsaa i de Tilfælde, hvor Sagsøgtes Opholdssted ikke vides, hvad enten han har Bopæl i Monarchiet eller ikke. Det kunde derhos uden Tvivl være hensigtsmæssigt med Hensyn til Bornholms større Fraliggenhed og de Forhold, der til sine Tider kunne gjøre Forbindelsen med den vanskeligere, at sætte den i Klasse med Steder udenfor Monarchiets Hovedlande, forsaavidt det overlades Formanden at bestemme Varslet, naar Indstævnte opholder sig der. Det forstaaer sig isvrigt af sig selv, at Rettens Formand i alle de Tilfælde, hvor Varslets Bestemmelse saaledes overlades til ham, vilde kunne og være opfordret til at afsætte Sagsøgeren alle de Oplysninger om de factiske Forhold, som kunde være af Interesse ved hiin Bestemmelse; skulde det da senere under Sagen komme frem, at Sagsøgeren havde opgivet urigtige factiske Data, vilde der vel efter Omstændighederne kunne blive Spørgsmaal om en ny Indstævning eller Sagens Afvisning. — I Overensstemmelse med det saaledes, og det ovenfor til § 22 mod Slutningen, Anførte, tillader Udvalget sig at foreslaae en anden Affattelse af § 23.

Naar offentlig Indstævning finder Sted, bør Afskrifter af de Documenter, hvormed Sagsøgeren vil fremkomme, formeentlig nogen Tid før Incaminationen henlægges paa Justitscontoiret, og desforuden selve Originalerne henlægges der Dagen forud, saaledes som i Udkastets § 24 med Hensyn til privat Stævning bestemt. Foruden en Tilføjning i denne Henseende til § 24, har Udvalget kun nogle mindre Ændringer eller Tillæg at foreslaae til denne Paragraph i Udkastet, saaledes: at Forligsklagen nævnes blandt de Documenter, hvoraf Afskrift skal meddeles ved Stævningens Forkyndelse, at Afkrifternes Rigtighed bekræftes paa Justitscontoiret, idet en Bekræftelse navnlig af Sagsøgeren selv ikke synes at afgive tilbrø-

lig Garanti for Indstævnte, hvem der kun leves meget kort Tid til at conferere Gjenparterne med Originalerne, at det tilføies at Documenter i fremmed Sprog bør oversættes, og at alle Documenter, hvoraf Gjenpart afgives til Sagsøgte, blive at forsyne med Paategning om saadan Aflevering, samt at Klokkeslettet, inden hvilket Originalerne skulle være indleverede paa Justitscontoiret, sættes til Kl. 10 istedetfor Kl. 12, hvorved den Tid, Sagsøgte har til at besee dem inden han maa lade Sagsøgeren forkynde en Angivelse af sine Indsigelser osv., see Udkastets § 25, noget forlænges. — Ved Udkastets § 25 skal man kun gjøre opmærksom paa, at Citatet af § 28 formeentlig er urigtigt; isvrigt har man ikke fundet videre at erindre ved denne Paragraph og det Samme gjælder med Hensyn til Udkastets § 26.

De herefter følgende Paragrapher i Udkastet, der nærmest ordne Procesmaaden for Sø- og Handelsretten, forsaavidt Sagerne ikke efter § 26 blive udtagne til skriftlig Behandling, har i Udvalget været Gjenstand for omhyggelig Overveelse. Resultatet af denne er da for det Første blevet det, at man billigser, at man i Sø- og Handelsager har bibeholdt Grundprincippet i den danske Civilproces, den saakaldte Forhandlingsmaxime. Man er fremdeles enig om at anerkjende, at det foreslaaede nye System, der nærmest vel karakteriseres ved Tilveiebringelsen og Samlingen — saavidt muligt — af Sagens væsentlige Materiale, derunder korte skriftlige Sagsfremstillinger, forinden Incaminationen og derpaa støttet mundtlig Retsforhandling, idetmindste i mange Sager vil være hensigtsmæssigt og navnlig tjenligt til at fremskynde deres Behandling; saameget mere skal man slutte sig til dette System, som der jo i § 26 er aabnet Uvei til at lade de Sager, hvis Beskaffenhed maatte gjøre saadant hensigtsmæssigt, blive undergivne en, mere med den almindelige civile Procesmaade stemmende skriftlig Behandling. Det vil imidlertid vistnok vise sig, at den Forudsætning, hvorfra man i Udkastets § 27 synes at være gaaet ud, nemlig, at det i Reglen kan fordres, at Sagens Materiale — affect fra Vidnebeviser og deslige — fuldstændig skal være tilveiebragt for-